

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. IX. De impedimento ex Ecclesiæ vetitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

trimonium contractum cum P. sive postea constiterit, hoc egisse: dum tamen, si in fraudem hoc fecerit causa matrimonij separandi, penitentiam pro presumptione accipiat, matrimonio in sua firmitate durante: & c. 2. *cod. in 6.* jam relato. Et quoniam Tridentinum, de quo supra n. 1092. restringens gradus cognationis spiritualis, iure veteri obstantes matrimonio, expressè in suo ibid. relato decreto ait: *omnibus inter alias personas* (præter ibi enumeratas) *huius spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis*; rectè sequitur etiam hoc impedimentum ibid. sublatum esse; cum inter personas ibi exceptas non sint ille, quæ spiritualiter cognate sunt ex Catechismo; sic enim omnes exclusæ sunt, quæ ibi non nominantur; quo rectè salvatur correctio juris antiqui per hoc decretum Conciliare.

§. IX.

De impedimento ex Ecclesia vetito.

1950. Inter impedimenta, etiam hodie impedientia, non tamen dirimentia matrimonium, & nascuntur citra delictum, est *Ecclesia vetitum*, seu *interdictum*, quod, quatenus hic venit inter ista impedimenta, sumi debet *non generaliter*, prout significat prohibitionem à sacris canonibus factam; sed *specialiter*, quatenus explicat prohibitionem, à superiore Ecclesiastico factam ob legitimam causam, ne inter tales matrimonium celebretur, ut dictum est n. 1326. & seq. nam tale interdictum specialiter annexum habet, rationem impedimenti tantum impedientis, ut pluribus expolitum est in *Tit. 16. à n. 1326 cum seq.* ubi etiam ostensum est, *interdictum Ecclesie*, esse distinctum impedimentum ab eo, quod significatur *per tempus feriatum*.

1951. Matrimonium igitur celebratum contra interdictum Ecclesie, illicitum quidem, sed validum est, ex n. 1329. id, quod procedit, licet sit interdictum Papale, seu licet celebretur contra interdictum Papæ, quod caret clausula irritante, esto fiat appellatione pendente, ex dict. à n. 1339. Nam aliud est matrimonium alicui interdicti interdictione actum *præcise prohibente*, prout interdictum hic accipitur, ex n. 1326. aliud, interdictione actum etiam *annullante*; matrimoni-

um autem, non tantum validè, sed etiam probabilius licitè celebrari, tempore interdicti, quatenus est censura, constat ex dictis à n. 1342. Hinc validum est matrimonium sponzorum, in facie Ecclesie celebratum, licet illis matrimonium à Parocho prohibitum sit v. g. quia post unam, vel aliam denuntiationem Parocho intimatum est, quòd sponsa prius alteri promiserit matrimonium; vel quòd unus eorum habeat aliud impedimentum, aut impediens, aut dirimens, si hoc in re non subsit, licet adsit reverà impedimentum aliquod illos impediens. Nam matrimonium contra interdictum Ecclesie initum ex hoc præcisè capite non dirimitur.

Dixi *validum esse tale matrimonium*, 1952. sed non licitum; cum tale interdictum Ecclesie obliget naturaliter, seu in conscientia, dixi. 2. *in facie Ecclesie contractum*; nam esto Parochus ipsorum non assisteret, si prævideret eos non obstante sua prohibitione contracturos (ponitur enim illis matrimonium interdixisse) si tamen dolo aliquo rem sic instituerent, & coram Parocho nihil tale suspicante, vel in aliquo loco de industria detento, quantumvis invito (modò audiat, & intelligat, quid dicant) presentibus alijs testibus consensum suum per verba de presenti exprimerent, jam contractum foret *in facie Ecclesie*. Talis casus fuit, quem *tit. 3. retulimus ex de Luca l. 14. de matr. discurs. 2.*

§. X.

De impedimento ex tempore feriato.

Tempus feriatum, seu feriarum (intellige *sacrarum*) etiam hodie numeratur inter impedimenta impedientia, non quòd ijs temporibus prohibeatur *celebrare matrimonium*; sed tantum *celebrare solenniter*; nimirum cum solenni benedictione, & traductione sponsæ, adhibito convivio celebri, & alijs lætitiæ vanæ signis publicis. Unde Gobat in *Theol. experim. tr. 9. à n. 70.* ait, Parochum nihil agere contra ullum jus, si tempore adventus vel quadragesimæ assistat matrimonio *non solenni*, dilatis benedictionibus in tempus aliud; sed hoc intellige, nisi aliud exigat consuetudo loci, vel diocesis. Ex quo colliges,